

พระธรรมดาเนียล - หมายเลขยี่สิบสอง

การเปิดเผยการถกเถียงเชิงพยากรณ์: ระเบียบวิธีของฝนชุกปลายฤดูและวิกฤตการณ์สุดท้าย

Jeff Pippenger

2023-12-17

วิธีวิทยาที่พระเจ้าทรงรับรองนั้นถูกระบุไว้อย่างชัดเจนเป็นพิเศษในอิสยาห์ บทที่ยี่สิบแปดและยี่สิบเก้า ซึ่งในทีนั้น วิธีวิทยาดังกล่าวถูกนำเสนอว่าเป็น “บรรทัดต่อบรรทัด” ในวันที่ 11 กันยายน ค.ศ. 2001 ทูตสวรรค์ผู้ทรงฤทธิ์แห่งวิวรณ์บทที่สิบแปดได้ลงมา และในการกระทำนั้น เขาได้ทรงกระทำซ้ำการเสด็จลงมาที่ได้ทรงกระทำแล้วเมื่อวันที่ 11 สิงหาคม ค.ศ. 1840 ในทั้งสองกรณี ภายหลังจากการเสด็จลงมาของเขา บาบิโลนถูกระบุว่าล้มลงแล้ว และได้มีการประกาศเรียก และในไม่ช้าจะมีการประกาศเรียกอีกครั้ง สำหรับบรรดาผู้ที่ยังคงอยู่ในสามัคคีธรรมของนางให้ออกมา ในทั้งสองกรณี เหตุการณ์ที่ทำให้คำพยากรณ์สำเร็จนั้นส่งผลกระทบไปทั่วโลก เพราะเช่นเดียวกับที่ชาวของทูตสวรรค์องค์แรกได้ถูกนำไปยัง “สถานีมิชชันนารีแห่งในโลก” ในปี ค.ศ. 1840 โลกทั้งโลกก็ได้รับผลกระทบและเข้าใจเหตุการณ์วันที่ 11 กันยายน ค.ศ. 2001 คำพยากรณ์ที่สำเร็จลงในวันที่ 11 สิงหาคม ค.ศ. 1840 นั้น เป็นคำพยากรณ์ที่ระบุถึงการยับยั้งที่ถูกวางไว้เหนืออิสลามแห่งวิบัติครั้งที่สอง และทันทีหลังวันที่ 11 กันยายน ค.ศ. 2001 การยับยั้งก็ถูกวางไว้เหนืออิสลามแห่งวิบัติครั้งที่สาม

วันที่ 11 สิงหาคม ค.ศ. 1840

เป็นตัวแทนของการเสริมกำลังแก่ข่าวสารซึ่งถูกแกะผนึกออกในวาระสิ้นสุดเวลาเมื่อปี ค.ศ. 1798 และวันที่ 11 กันยายน ค.ศ. 2001 เป็นตัวแทนของการเสริมกำลังแก่ข่าวสารซึ่งถูกแกะผนึกออกในวาระสิ้นสุดเวลาเมื่อปี ค.ศ. 1989 กฎหลักของขบวนการทูตสวรรค์องค์แรกได้รับการยืนยันเมื่อวันที่ 11 สิงหาคม ค.ศ. 1840 และกฎนั้นคือหลักการหนึ่งวันแทนหนึ่งปี กฎหลักของขบวนการทูตสวรรค์องค์ที่สามได้รับการยืนยันเมื่อวันที่ 11 กันยายน ค.ศ. 2001 โดยกฎนั้นคือ ความจริงได้รับการสถาปนาขึ้นโดยการนำ “บรรทัดซ้อนบรรทัด” มาแสดงให้เห็นว่า วาระสุดท้ายถูกอุปมาไว้โดยวาระแรกเริ่ม และประวัติศาสตร์ย่อมซ้ำรอย เหตุการณ์เชิงพยากรณ์ของวันที่ 11 กันยายน ค.ศ. 2001 มิได้ถูกสถาปนาขึ้นเพียงโดยถ้อยคำตรงของซิสเตอร์ไวท์เท่านั้น แต่ที่สำคัญยิ่งกว่านั้นคือโดยข้อเท็จจริงที่ว่าเหตุการณ์ต่าง ๆ นั้นขนานกันอย่างสมบูรณ์กับหมายสำคัญเดียวกันนั้นในประวัติศาสตร์ของมิลเลอร์ สิ่งที่ได้รับการยอมรับจากเหตุการณ์วันที่ 11 สิงหาคม ค.ศ. 1840 นั้น มิใช่ความสำเร็จสมจริงของคำพยากรณ์มากเท่าใดนัก หากแต่เป็นความถูกต้องมั่นคงของวิธีการตีความที่มิลเลอร์และผู้ร่วมงานของเขาได้นำมาใช้

“เหตุการณ์นั้นได้ทำให้คำพยากรณ์สำเร็จอย่างตรงตามถ้อยคำ เมื่อเรื่องนี้เป็นที่รับรู้กัน ผู้งชนเป็นอันมาก ก็เชื่อมั่นในความถูกต้องของหลักการแห่งการตีความคำพยากรณ์ซึ่งมิลเลอร์และผู้ร่วมงานของเขาได้นำมาใช้ และขบวนการการเสด็จกลับมา ก็ได้รับแรงขับเคลื่อนอันน่าอัศจรรย์ บรรดาชายผู้มีความรู้และมีฐานะได้เข้าร่วมกับมิลเลอร์ ทั้งในการประกาศและในการตีพิมพ์ทัศนะของเขา และตั้งแต่ปี 1840 ถึง 1844 งานนั้นก็ขยายออกไปอย่างรวดเร็ว” *The Great Controversy*, 335.

เมื่อวันที่ 11 กันยายน ค.ศ. 2001 เมื่อฝนชุกปลายฤดูเริ่มถูกดวงวัดนั้น “การโต้แย้ง” ได้เป็น และยังคงเป็น อยู่ก็เรื่องระเบียบวิธีที่แท้จริงหรือเท็จ พยากรณ์ต่าง ๆ ของขบวนการมิลเลอร์ไรต์ถูกนำเสนอไว้ทั้งในแผนภูมิปี 1843 และปี 1850 ซึ่งซิสเตอร์ไวท์รับรองว่าได้รับการออกแบบโดยองค์พระผู้เป็นเจ้าของ และยังเป็นความสำเร็จครบถ้วนของพระธรรมฮาบุกก บทที่สองด้วย

ข่าวสารของชาวมิลเลอไรต์ซึ่งถูกก่อเกิดขึ้นผ่าน

“หลักการแห่งการตีความคำพยากรณ์ที่มิลเลอร์และผู้ร่วมงานของเขาได้รับเอาไว้ใช้ และ”

ซึ่งภายหลังได้ก่อให้เกิด “แรงผลักดันอันน่าอัศจรรย์” ที่เสริมกำลังแก่ข่าวสารแห่งเสียงร้องเที่ยงคืน

ได้ถูกนำเสนอไว้บนแผนภูมิศักดิ์สิทธิ์ทั้งสองนั้นแล้ว คำพยากรณ์ต่าง ๆ

ที่ถูกนำเสนอไว้บนแผนภูมิศักดิ์สิทธิ์ทั้งสองนั้น ได้รับการระบุและสถาปนาโดยกฎแห่งคำพยากรณ์ของมิลเลอร์

แผนภูมิล่านี้เป็นความสำเร็จครบถ้วนของพระบัญชาในพระธรรมฮาบากุกที่ให้สำแดงคำพยากรณ์ทั้งหลาย

ซึ่งได้รับการสถาปนาโดยระเบียบวิธีของมิลเลอร์ไว้ให้เห็นอย่างชัดเจนบน “แผนจาริก” ในรูปพหูพจน์

พระธรรมฮาบากุก บทที่สอง ระบุและเชื่อมโยงโดยตรงกับ “การโต้แย้ง” ในอิสยาห์ บทที่ยี่สิบเจ็ด

ข้าพเจ้าจะยืนอยู่บนที่เฝ้าระวังของข้าพเจ้า และจะประจำอยู่บนหอคอย

และจะคอยดูว่าพระองค์จะตรัสอะไรแก่ข้าพเจ้า และข้าพเจ้าจะตอบอย่างไรเมื่อข้าพเจ้าถูกทรงตักเตือน

ฮาบากุก 2:1

คำว่า “reproved” ในข้อนี้หมายถึง ‘โต้แย้งด้วย’ ฮาบากุก

ซึ่งเป็นตัวแทนของทั้งยามเฝ้าระวังแห่งขบวนการของทูตสวรรค์องค์ที่หนึ่งและองค์ที่สาม กำลังจะถูกโต้แย้ง

และเขาปรารถนาจะเข้าใจว่าเขาควรตอบอย่างไรเมื่อการโต้แย้งที่เริ่มขึ้น

คำตอบในประวัติศาสตร์ของทูตสวรรค์องค์ที่หนึ่งคือการจัดทำแผนภูมิศักดิ์สิทธิ์สองฉบับ

และคำตอบในประวัติศาสตร์ของขบวนการของทูตสวรรค์องค์ที่สามคือการจัดทำลำดับคำพยากรณ์ที่มีชื่อว่า

Habakkuk’s Two Tables

แผนภูมิและลำดับนั้นถูกสร้างขึ้นบนระเบียบวิธีที่เป็นตัวแทนอยู่ในประวัติศาสตร์แต่ละช่วงนั้น

ในพระธรรมฮาบากุก ระเบียบวิธีนั้นเป็นตัวแทนของสิ่งที่ยามเฝ้าระวังใช้เพื่อสถาปนาข่าวสาร

และยังระบุถึงประเด็นที่ถูก “โต้แย้ง” ซึ่งต่อมาก่อให้เกิดผู้นมัสการสองจำพวก

ข้าพเจ้าจะยืนอยู่ ณ ที่เฝ้ายามของข้าพเจ้า และจะตั้งตัวข้าพเจ้าไว้บนหอคอย

และจะคอยดูว่าพระองค์จะตรัสสิ่งใดแก่ข้าพเจ้า และข้าพเจ้าจะตอบอย่างไรเมื่อข้าพเจ้าถูกทรงตักเตือน

และพระเยโฮวาห์ทรงตอบข้าพเจ้าว่า “จงเขียนนิมิตนั้น และจงทำให้แจ่มแจ้งลงบนแผ่นจาริก

เพื่อว่าผู้อ่านจะวิ่งไปได้ เพราะนิมิตนั้นยังมีไว้สำหรับเวลาที่กำหนด แต่ในที่สุดมันจะกล่าวออกมา

และจะไม่มูสา แม้มันจะล่าช้า ก็จงคอยมัน เพราะมันจะมาถึงอย่างแน่นอน มันจะไม่ล่าช้า ดูเถิด

จิตวิญญาณของเขาซึ่งผยองขึ้นนั้นไม่เที่ยงตรงในตัวเขา แต่คนชอบธรรมจะมีชีวิตโดยความเชื่อของตน”

ฮาบากุก 2:1-4

ชนชั้นหนึ่งได้รับการชอบธรรมโดยความเชื่อ และอีกชนชั้นหนึ่งก็ถูกยกชูขึ้นในจิตวิญญาณ

ดั่งที่มีภาพแทนไว้โดยพวกฟาริสีและคนเก็บภาษี

พวกฟาริสีไว้วางใจในระเบียบวิธีที่ตั้งอยู่บนธรรมนิยมและประเพณี และฟาริสีนั้นยังเป็นภาพแทนของระบบศาสน

นาซึ่งอ้างการควบคุมเหนือฝูงชนของตนโดยการจัดตั้งระบบลำดับขั้นที่ปกครองโดยบรรดาผู้ซึ่งอ้างตนว่าเป็น

ประชากรที่ทรงเลือกสรรของพระเจ้า และเป็นผู้พิทักษ์ความจริง

แต่ในที่สุดกลับมีส่วนร่วมในการตรึงความจริงไว้ที่กางเขน “การโต้แย้ง” เชิงพยากรณ์ในอิสยาห์ บทที่ยี่สิบเจ็ด

ว่าด้วยระเบียบวิธีทางพระคัมภีร์ที่แท้จริงและที่เทียมเท็จ คู่ปรปักษ์ในการ “โต้แย้ง”

คือบรรดาผู้ที่ดำเนินตามระเบียบวิธีของอิสยาห์สำหรับกาลเวลานั้น

และระบบที่สถาปนามาเป็นเวลานานของบรรดาผู้เชี่ยวชาญทางเทววิทยา

ซึ่งมีสภาแซนเฮดรินในสมัยของพระคริสต์เป็นแบบอย่างล่วงหน้า

บทที่ยี่สิบเจ็ดระบุว่า “การโต้แย้ง” เริ่มต้นขึ้นเมื่อพระองค์ “ทรงยับยั้ง” หรือเมื่อพระเจ้าทรงระงับ “ลมแรงกล้า”

ของพระองค์ “ในวันแห่งลมตะวันออก”

“พระองค์จะทรงโต้แย้งกับมันด้วยขนาดพอเหมาะเมื่อมันแตกหน่อออกมา

พระองค์ทรงยับยั้งลมแรงกล้าของพระองค์ในวันแห่งลมตะวันออก เพราะฉะนั้น
ความชั่วช้าของยาโคบจะได้รับการชำระเสีย” คำว่า “ชำระ” หมายถึงการลบมลทินโดยการลบล้างบาปออกไป
และเป็นภาพแทนของการลบบาปในกระบวนการพิพากษาเพื่อการสืบสวน

วิธีการที่ถูกโต้แย้งนั้นเป็นภาพแทนของบททดสอบซึ่งจำเป็นต้องผ่าน

หากบาปของประชากรของพระเจ้าจะถูกลบออกไป

วิธีการของเอลียาห์ในฐานะบททดสอบนั้นได้รับการแสดงไว้ในประวัติศาสตร์ของพระคริสต์

ซึ่งเราได้รับคำเตือนล่วงหน้าแล้วว่า ในเวลานั้น ผู้ที่ปฏิเสธข่าวสารของยอห์นผู้ให้บัพติศมา

(ซึ่งพระคริสต์ทรงระบุว่าเป็นเอลียาห์) ย่อมไม่ได้รับประโยชน์จากคำสั่งสอนของพระเยซู

ข่าวสารแห่งฝนชุกปลายฤดูได้รับการนำเสนอให้เป็นคำสอนของพระเยซู เพราะพระองค์ทรงเป็นพระวาระ
และยิ่งไปกว่านั้น ฝนชุกปลายฤดูยังได้รับการนำเสนอว่าเป็น “ความชุ่มชื้นพื้นใหม่” ซึ่งได้รับการนิยามว่าเป็น
“การทรงสถิตขององค์พระผู้เป็นเจ้า”

เหตุฉะนั้น ท่านทั้งหลายจงกลับใจเสียใหม่และหันกลับมา เพื่อว่าบาปทั้งหลายของท่านจะถูกลบล้างเสีย
เมื่อเวลาสิ้นบาปจะมาจากพระพิชิตขององค์พระผู้เป็นเจ้า และพระองค์จะทรงส่งพระเยซูคริสต์
ผู้ซึ่งได้ทรงประกาศไว้ก่อนแก่ท่านทั้งหลายแล้ว กิจการ 3:19, 20

ซิสเตอร์ไวท์ซีให้เห็นว่าทูตสวรรค์ผู้ลงมาในพระธรรมวิวรณ์ บทที่สิบ เมื่อวันที่ 11 สิงหาคม ค.ศ. 1840 นั้น
“มิใช่ผู้ใดอื่นน้อยไปกว่าพระเยซูคริสต์” ดังนั้น ทูตสวรรค์ผู้ลงมาเมื่อวันที่ 11 กันยายน ค.ศ. 2001 ก็ย่อม
“มิใช่ผู้ใดอื่นน้อยไปกว่าพระเยซูคริสต์” เช่นกัน

การเสด็จลงมาของพระองค์ในประวัติศาสตร์ทั้งสองระบุถึงจุดเริ่มต้นของ “การโต้แย้ง”

เชิงพยากรณ์เกี่ยวกับระเบียบวิธีที่แท้จริงหรือเทียมเท็จ

เพราะสิ่งนี้ถูกแทนไว้ด้วยหนังสือในพระหัตถ์ของพระองค์ ซึ่งประชากรของพระเจ้าได้รับบัญชาให้กิน
เมื่อครั้งอยู่ในแคว้นกาลิลี

พระเยซูทรงสอนเหล่าสาวกว่าพวกเขาต้องกินเนื้อของพระองค์และดื่มพระโลหิตของพระองค์

เพราะที่นั่นพระองค์ทรงประกาศว่าพระองค์คือขนมปังที่ลงมาจากสวรรค์

พระองค์ทรงสูญเสียสาวกที่นั่นมากกว่าจุดใด ๆ อื่นในการรับใช้ของพระองค์

และบรรดาผู้ที่จากไปก็ไม่เคยกลับมาอีกเลย

ผู้ที่จากไปนั้นจากไปเพราะพวกเขาเลือกที่จะวิเคราะห์คำสอนของพระองค์ด้วยระเบียบวิธีอันเทียมเท็จ

โดยยึดถือถ้อยคำของพระองค์ตามความหมายตัวอักษร

แทนที่จะประยุกต์ใช้ตามความหมายฝ่ายจิตวิญญาณที่ถูกต้อง “การโต้แย้ง” ในอิสยาห์ บทที่ยี่สิบเจ็ด

เป็นหมุดหมายเชิงพยากรณ์ที่มีพยานหลายประการยืนยันว่า

สิ่งนี้เป็นภาพแทนของระบบการวิเคราะห์พระคัมภีร์อันเป็นที่ยอมรับและมีผู้ยอมรับนับถืออยู่แล้ว

ซึ่งเผชิญหน้ากับระเบียบวิธีที่ผู้สื่อสารในแบบอย่างของเอลียาห์เป็นตัวแทนอยู่

สิ่งนี้เป็นเครื่องหมายบ่งชี้จุดเฉพาะจุดหนึ่งในการผ่านพ้นไปอย่างต่อเนื่องของพันธสัญญาเดิมและประชากรที่
ทรงเลือกสรรของพระเจ้า และเป็นจุดเริ่มต้นของความสัมพันธ์แห่งพันธสัญญากับบรรดาผู้ซึ่ง “ในกาลก่อน
มิใช่ชนชาติของพระเจ้า” ที่สำคัญยิ่งกว่านั้น “การโต้แย้ง”

นี้เป็นภาพแทนของการเริ่มต้นแห่งช่วงเวลาซึ่งจะสิ้นสุดลงด้วยกฎหมายวันอาทิตย์ที่กำลังจะมาถึงในไม่ช้า

อัลฟาและโอเมกาทรงเป็นตัวแทนของจุดจบพร้อมกับจุดเริ่มต้นเสมอ และโดยการนั้น “การโต้แย้ง”

ดังกล่าวเองจึงกลายเป็นสัญลักษณ์ของบาปประการหนึ่งของบรรพบุรุษของเรา

ซึ่งจำเป็นต้องได้รับการยอมรับและสารภาพ เพื่อให้คำอธิษฐานในเลวีนิติ บทที่ยี่สิบหก สำเร็จครบถ้วน

คำอธิษฐานของดาเนียลในบทที่เก้า

เป็นภาพแทนของคำอธิษฐานซึ่งจำต้องถวายขึ้นเมื่อสิ้นสุดสามวันครึ่งแห่งวิวรรณ์บทที่สิบเอ็ด
ช่วงเวลานั้นถูกพรรณนาไว้ในอิสยาห์บทที่ยี่สิบเจ็ดว่าเป็นช่วงเวลา “นครที่มีป้อมปราการจะร้างเปล่า
และที่อาศัยจะถูกทอดทิ้ง และถูกปล่อยไว้ดุจถิ่นทุรกันดาร ที่นั่นลูกวัวจะกินหญ้า และที่นั่นมันจะนอนลง
และกัดกินกิ่งก้านของมัน เมื่อกิ่งของมันแห้งแล้ว ก็จะถูกหักออก บรรดาสตรีจะมาและเอาไปสูมไฟ
เพราะนี่เป็นชนชาติที่ปราศจากความเข้าใจ เหตุฉะนั้น พระองค์ผู้ทรงสร้างพวกเขาจะไม่ทรงเมตตาพวกเขา
และพระองค์ผู้ทรงก่อร่างพวกเขาจะไม่ทรงสำแดงความโปรดปรานแก่พวกเขา”

พยานทั้งสองไม่ได้รับการสำแดง “พระกรุณา” เพราะพวกเขาได้ประกาศคำพยากรณ์เท็จซึ่งนำเข้าสู่ช่วงเวลา
“ถิ่นทุรกันดาร” เป็นเวลาสามวันครึ่ง แล้วพวกเขาก็กลายเป็น “ชนชาติที่ปราศจากความเข้าใจ”
ทั้งที่ก่อนหน้านี้พวกเขาเคยเป็น “นครที่มีป้อมปราการ” นครนั้นจึงกลายเป็น “ที่รกร้าง” และเป็น “ที่อาศัย” ซึ่ง
“ถูกทอดทิ้ง” มันได้กลายเป็นกระดูกแห้งที่ตายแล้ว นอนอยู่บนถนนแห่งนครโสโดมและอียิปต์
เมื่อบรรดาผู้ตายถูกเรียกให้ลุกขึ้นแล้ว พวกเขาถูกทดสอบด้วยบาปของบิดาทั้งหลายของตน ซึ่งรวมถึง
“การโต้แย้ง” ณ เบื้องต้นของช่วงเวลาเริ่มต้นด้วยการได้รับอำนาจของข่าวสารที่หนึ่ง
และสิ้นสุดลงด้วยการมาถึงของข่าวสารที่สาม
การโต้แย้งนั้นคือว่าจะยอมรับหรือปฏิเสธระเบียบวิธีซึ่งเอลียาห์แห่งประวัติศาสตร์ของพวกเขาเป็นตัวแทน ในปี
1863 บิดาทั้งหลายแห่งลัทธิแอดเวนติสได้ปฏิเสธข่าวสารเรื่อง “เจ็ดเวลา” ของโมเสส ซึ่งเอลียาห์ได้นำเสนอไว้

เริ่มตั้งแต่เดือนกรกฎาคม ค.ศ. 2023

กิ่งก้านที่เหี่ยวแห้งในอิสยาห์บทที่ยี่สิบเจ็ดจำต้องตัดสิ้นใจว่าพวกเขาจะทำบาปของคริสตจักรในแคว้นกาลิลี
และประวัติศาสตร์แห่งปี 1863 ตลอดจนประวัติศาสตร์ของวันที่ 11 กันยายน ค.ศ. 2001 ซ้ำอีกหรือไม่
การปฏิเสธระเบียบวิธีที่เป็นตัวแทนโดยฮาบากุกบทที่สอง และอิสยาห์บทที่ยี่สิบเจ็ด และโดยเอลียาห์
ยอห์นผู้ให้รับบัพติศมา และวิลเลียม มิลเลอร์ คือการทำบาปของบรรพบุรุษของเราซ้ำ แทนที่จะได้รับประโยชน์
จากแบบอย่างอันศักดิ์สิทธิ์ที่ถูกบันทึกไว้สำหรับบรรดาผู้ซึ่งวาระสุดท้ายของพิภพได้มาถึงแล้ว

เหตุการณ์ทั้งปวงเหล่านี้ได้บังเกิดแก่พวกเขาเพื่อเป็นแบบอย่าง และได้ถูกบันทึกไว้เพื่อเตือนสติเรา
ผู้ซึ่งอยู่ในยุคปลายของโลกแล้ว เหตุฉะนั้น ผู้ใดที่คิดว่าตนยืนอยู่มั่นคงแล้ว จงระวังให้ดี เกรงว่าจะล้มลง
ท่านทั้งหลายไม่เคยประสบการทดลองใดนอกจากที่มนุษย์ทั่วไปประสบกัน แต่พระเจ้าทรงสัตย์ซื่อ
พระองค์จะไม่ทรงยอมให้ท่านทั้งหลายถูกทดลองเกินกว่าที่ท่านจะทนได้ แต่เมื่อมีการทดลองนั้น
พระองค์จะทรงจัดให้มีทางออกด้วย เพื่อท่านจะสามารถทนได้ เหตุฉะนั้น ท่านผู้เป็นที่รักยิ่งของข้าพเจ้า
จงหลีกเลี่ยงจากการนั้สการรูปเคารพ ข้าพเจ้าพูดกับท่านทั้งหลายดุจพูดกับคนมีปัญญา
จงพิจารณาสิ่งที่ข้าพเจ้ากล่าวนั้นเอง 1 โครินธ์ 10:11-15

ระเบียบวิธีอันศักดิ์สิทธิ์นั้นสถาปนาข่าวสารแห่งเสียงร้องที่ยิ่งคืน ซึ่งก็คือข่าวสารแห่งฝนชุกปลายฤดู
ข่าวสารนั้น เมื่อรับประทานในทางจิตวิญญาณแล้ว ย่อมก่อให้เกิดประสบการณ์ที่สอดคล้องกันอย่างแน่นอน
เช่นเดียวกับที่อาหารพืชผักของดาเนียลและสามสหายผู้มีคุณความดี
ได้ทำให้สีหน้าของเขาทั้งหลายผ่องใสและสมบูรณ์กว่าเดิม แต่ในพระธรรมฮาบากุก บทที่สอง
สิ่งสะดุดสำหรับบรรดาผู้ที่ปฏิเสธข้อเสนอแห่งความชอบธรรมโดยความเชื่อนั้น คือความเยอหยิ่ง
ซึ่งขัดขวางไม่ให้พวกเขาดำเนินต่อไปเพื่อรู้จักองค์พระผู้เป็นเจ้า
และหากเคยมีเวลาใดที่ประชากรของพระเจ้าไม่อาจผัดผ่อนงานแห่งการยอมรับระเบียบวิธีที่แท้จริง
และการรับประทานข่าวสารจากพระหัตถ์ของทูตสวรรค์ได้ เวลานั้นก็คือบัดนี้!

“เราต้องไม่รอคอยฝนชุกปลายฤดู

ฝนนั้นกำลังมาเหนือทุกคนที่ยอมรับและถวายเอาหน้าค้างและท่าฝนแห่งพระคุณซึ่งตกลงมาเหนือเรา
เมื่อเราเก็บรวบรวมเศษเสี้ยวแห่งความสว่างไว้ เมื่อเราเห็นคุณค่าของพระกรุณาอันแน่นอนของพระเจ้า

ผู้ทรงยินดีให้เราไว้วางพระทัยในพระองค์แล้ว พระสัญญาทุกประการก็จะสำเร็จ
'เพราะว่าแผ่นดินโลกยอมกระทำให้หน่อของมันงอกออกมา
และสวนยอมกระทำให้สิ่งที่หวานลงในนั้นงอกขึ้นฉันใด องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าก็จะทรงกระทำให้ความชอบธรรมและการสรรเสริญงอกขึ้นต่อหน้านาประชาชาติทั้งปวงฉันนั้น' อีสยาห์ 61:11
แผ่นดินโลกทั้งสี่จะต้องเต็มไปด้วยพระสิริของพระเจ้า" The Seventh-day Adventist Bible Commentary, volume 7, 984.

พระวณะแห่งคำพยากรณ์ของพระเจ้าได้ระบุว่า เมื่ออาคารใหญ่โตของนครนิวยอร์กถูกโค่นลง
หตุสววรรค์แห่งวิวัฒนาการที่สลับแปดจะลงมา และ "วิวัฒนาการที่สลับแปด ข้อหนึ่งถึงข้อสามจะสำเร็จครบถ้วน"
อิสยาห์บทที่ยี่สิบเจ็ดระบุช่วงเวลานั้นว่าเป็น "วันแห่งลมตะวันออก" และเป็นเวลาที่ "ลมอันรุนแรง" ถูกยับยั้งไว้
"พระองค์ทรงโต้แย้งกับมันตามขนาดเมื่อมันแตกหน่อออกมา
พระองค์ทรงระงับลมอันรุนแรงของพระองค์ไว้ในวันแห่งลมตะวันออก"
ซิสเตอร์ไวท์ได้ระบุช่วงเวลาเดียวกันนี้อย่างชัดเจน.

"ในเวลานั้น ขณะที่พระราชกิจแห่งความรอดกำลังจะสิ้นสุดลง
ความยากลำบากจะบังเกิดขึ้นบนแผ่นดินโลก และบรรดาประชาชาติจะโกรธเคือง
หาว่าถูกยับยั้งไว้เพื่อมิให้ขัดขวางงานของหตุสววรรค์องค์ที่สาม ในเวลานั้น 'ฝนชุกปลายฤดู'
หรือการชู่ใจให้สดชื่นจากเบื้องพระพักตร์ขององค์พระผู้เป็นเจ้า จะมา
เพื่อประทานฤทธิ์เดชแก่เสียงอันดังของหตุสววรรค์องค์ที่สาม
และเตรียมธรรมิกชนให้สามารถยืนหยัดได้ในช่วงเวลาที่ยกยิบตีเจ็ดประการสุดท้ายจะถูกเทลงมา" Early Writings, 85.

อำนาจที่ทำให้บรรดาประชาชาติพิโรธได้มาถึงเมื่อฝนปลายฤดูเริ่มตกลงมา
แต่ทันทีที่อำนาจนั้นทำให้บรรดาประชาชาติพิโรธ มันก็ถูกยับยั้งไว้ เพราะอิสยาห์ได้บันทึกว่า พระองค์
"ทรงยับยั้งลมแรงของพระองค์" ลมแรงนั้นคือลมตะวันออก
และลมนั้นถูกเหนี่ยวรั้งไว้เมื่อฝนปลายฤดูเริ่มโปรยปราย และงานแห่งความรอดกำลังสิ้นสุดลง
งานปิดท้ายแห่งความรอดคือเวลาแห่งการประทับตรา "บรรทัดต่อบรรทัด" ลมแรง หรือลมตะวันออก
ที่ถูกยับยั้งไว้ระหว่างการประทับตราคนหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พันนั้น คือลมทั้งสี่ในพระธรรมวิวรณ์ บทที่เจ็ด

ภายหลังสิ่งเหล่านี้ ข้าพเจ้าเห็นหตุสววรรค์สี่องค์ยืนอยู่ที่มุมทั้งสี่ของแผ่นดินโลก กักลมทั้งสี่ของโลกไว้
เพื่อมิให้ลมพัดต่อแผ่นดินโลก หรือทะเล หรือบนต้นไม้ใด ๆ
และข้าพเจ้าเห็นหตุสววรรค์อีกองค์หนึ่งลอยขึ้นมาจากทิศตะวันออก
ถือดวงตราของพระเจ้าผู้ทรงพระชนม์อยู่ และท่านร้องด้วยเสียงอันดังต่อหตุสววรรค์ทั้งสี่
ผู้ซึ่งได้รับมอบหมายให้ทำอันตรายแก่แผ่นดินโลกและทะเลว่า อย่าทำอันตรายแก่แผ่นดินโลก หรือทะเล
หรือต้นไม้ทั้งหลาย จนกว่าเราจะได้ประทับตราบนหน้าผากของบรรดาผู้รับใช้ของพระเจ้าของเรา วิวรณ์
7:1-3

การประทับตราของคนหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พันมีต้นแบบเชิงสัญลักษณ์อยู่ในการเสด็จเข้าสู่กรุงเยรูซาเล็มอย่างมีชัย
ของพระคริสต์ ที่นั่น พระคริสต์ทรงม้า—คือลา—(เป็นสัญลักษณ์ของศาสนาอิสลาม)
เป็นครั้งเดียวตลอดพระชนม์ชีพของพระองค์ และลาซาร์สได้นำขบวนเข้าสู่กรุงเยรูซาเล็ม
ซิสเตอร์ไวท์ระบุว่าลาซาร์สเป็นสัญลักษณ์ของตราประทับในเหตุการณ์ประวัติศาสตร์นั้น

"ในการทรงชะลอที่จะเสด็จมาหาลาซาร์สนั้น
พระคริสต์ทรงมีพระประสงค์แห่งพระเมตตาต่อบรรดาผู้ที่ยังมิได้รับพระองค์ พระองค์ทรงรออยู่
เพื่อว่าโดยการทรงให้ลาซาร์สเป็นขึ้นจากความตาย
พระองค์จะได้ประทานหลักฐานอีกประการหนึ่งแก่ชนชาติของพระองค์ผู้ต้อรับและไม่เชื่อ

ว่าพระองค์ทรงเป็น 'การเป็นขึ้นจากตาย และชีวิต' อย่างแท้จริง
พระองค์มีทรงเติมพระทัยที่จะทรงละทิ้งความหวังทั้งสิ้นสำหรับประชาชน
คือแกะที่ยากไร้และหลงทางแห่งวงศ์วานอิสราเอล
พระทัยของพระองค์แทบแตกสลายเพราะการไม่กลับใจของพวกเขา ด้วยพระเมตตาของพระองค์
พระองค์ทรงมุ่งหมายที่จะประทานหลักฐานแก่พวกเขาอีกครั้งหนึ่งว่า พระองค์ทรงเป็นผู้ทรงฟื้นฟู
เป็นองค์ผู้เดียวเท่านั้นที่สามารถนำชีวิตและความเป็นอมตะมาให้ปรากฏได้
นี่จะต้องเป็นหลักฐานที่พวกปุโรหิตไม่อาจบิดเบือนความหมายได้
นี่คือเหตุแห่งการที่พระองค์ทรงล่าช้าในการเสด็จไปยังเบธานี อัศจรรย์อันสูงสุดนี้
คือการที่ลาซารัสเป็นขึ้นจากความตาย จะเป็นการประทับตราของพระเจ้าบนพระราชกิจของพระองค์
และบนข้ออ้างของพระองค์ว่าทรงเป็นพระเจ้า" The Desire of Ages, 528, 529.

ช่วงเวลาแห่งการทรงรอคอยซึ่งเริ่มต้นเมื่อวันที่ 18 กรกฎาคม 2020

ได้รับการเป็นสัญลักษณ์โดยการที่พระคริสต์ทรงรอคอยก่อนที่พระองค์จะทรงให้ลาซารัสฟื้นคืนชีวิต

ช่วงเวลาแห่งการทรงรอคอยในวิวรณ์ บทที่สิบเอ็ด สิ้นสุดลงเมื่อครบสามวันครึ่ง ในระหว่างวันเหล่านั้น
พยานทั้งสองนอนตายอยู่ที่ถนน

และเช่นเดียวกับที่ลาซารัสจะต้องฟื้นคืนชีวิตภายหลังช่วงเวลาแห่งการทรงรอคอยนั้น

พยานทั้งสองของยอห์นก็เป็นเช่นนั้นด้วย ครั้นเมื่อฟื้นคืนชีวิตแล้ว พวกเขาก็นำขบวนเข้าสู่กรุงเยรูซาเล็ม
อันเป็นสัญลักษณ์ของ "ตราประทับของพระเจ้า" และ "อัศจรรย์อันเป็นมงกุฎ"

ซึ่งเป็นพยานถึงความเป็นพระเจ้าของพระคริสต์

การฟื้นคืนชีวิตนี้บ่งชี้ถึงบทสรุปของการประทับตราคนหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พันคน ซึ่งเกิดขึ้นในขณะที่ลมทั้งสี่
ลมตะวันออก ลมแรงกล้า ที่มาถึงเมื่อวันที่ 11 กันยายน 2001 ถูกยับยั้งไว้

ในโมงยามซึ่งเป็นกฎหมายวันอาทิตย์นั้น ลมทั้งหลายเหล่านั้นจะถูกปล่อยออกเพื่อนำการพิพากษาเพื่อการตอ
บสนองมาสู่สัตว์ร้ายแห่งแผ่นดินโลกในวิวรณ์บทที่สิบสาม บัดนี้ลมเหล่านั้นกำลังเล็ดลอดผ่านนิ้วมือของทูตสว
รค์ทั้งสี่ผู้ซึ่งกำลังยับยั้งมันไว้ในช่วงเวลาแห่งการประทับตราอยู่แล้วด้วยซ้ำ หนึ่งในถ้อยคำอ้างอันลึกซึ้งที่สุดใน
พระวิญญูณแห่งคำพยากรณ์ที่เกี่ยวข้องกับวันแห่งลมตะวันออกนั้นพบได้ใน Testimonies, volume nine
โดยเล่มนั้นเริ่มต้นถ้อยคำที่ได้รับการดลใจในหน้าที่สิบเอ็ด ดังนั้น จึงเริ่มต้นในเชิงสัญลักษณ์ที่ "เก้า-สิบเอ็ด"
ชื่อของบทนั้นคือ "The Final Crisis" แต่ก็เป็นบทแรกของหมวดที่มีชื่อว่า "For the Coming of the King"
เช่นกัน

ไม่มีหลักฐานว่าหัวข้อและชื่อบทนั้นถูกบรรณาธิการผู้รวบรวมเล่มจงใจจัดแต่งขึ้น

แต่การเสด็จมาของกษัตริย์นั้นย่อมเป็นที่รับรู้ได้โดยง่ายว่าเป็นการมาของเจ้าปาว

ซึ่งในอุปมาเรื่องหญิงพรหมจารีสิบคนนั้นเกิดขึ้นพร้อมกับวิกฤตยามเที่ยงคืนที่เกิดขึ้นในหมู่หญิงพรหมจารี

อันเนื่องมาจากการมีหรือการขาดน้ำมันในภาชนะของพวกเธอ วิกฤตยามเที่ยงคืนซึ่งกำลังมาถึงในบัดนี้

เป็นดังที่ชื่อเรื่องแสดงไว้—วิกฤตสุดท้ายสำหรับหญิงพรหมจารีทั้งสิบ ในวิกฤตนั้น

พวกเธอสำแดงให้เห็นว่าตนมีน้ำมัน หรือไม่มี น้ำมันนั้นมิใช่เพียงพระวิญญูณบริสุทธิ์เท่านั้น

แต่ถูกกำหนดความหมายไว้อย่างชัดเจนว่าเป็นทั้งพระวิญญูณบริสุทธิ์ และเป็นข่าวสารที่ถูกต้อง

และเป็นอุปนิสัยที่ถูกต้องด้วย

ระเบียบวิธีที่ถูกต้องสถาปนาข่าวสารแห่งเสียงร้องเวลาเที่ยงคืนที่ถูกต้อง และข่าวสารนั้น

เมื่อได้รับและปฏิบัติตามแล้ว ย่อมก่อให้เกิดลักษณะอุปนิสัยที่ถูกต้อง ลักษณะอุปนิสัยนั้นในวิกฤตครั้งสุดท้าย

คืออุปนิสัยที่ได้รับตราประทับของพระเจ้า

กระบวนการแห่งการประทับตราประชากรของพระเจ้าได้เริ่มขึ้นเมื่อวันแห่งลมตะวันออกมาถึง คือเมื่อวันที่ 11

กันยายน ค.ศ. 2001 ข่าวสารของเวลานั้นจะต้องถูกกินในขณะนั้น การจะกินหรือไม่กินนั้นถูกแสดงไว้โดย

“การโต้แย้ง” ของอิสยาห์ และโดยคำถามของฮาบากุกด้วยว่า ผู้เผ่ายามควรตอบอย่างไรในข้อโต้แย้งนั้น เวลาคอยท่าของมัทธิวบทที่ยีสิบห้าและของฮาบากุกจบลงด้วยภาพแทนของผู้มีสการสองจำพวก เวลาคอยท่า ซึ่งถูกแทนด้วยสามวันครึ่งในวิวรณ์บทที่สิบเอ็ด โกลัจะสิ้นสุดลงแล้ว

ช่วงเวลาแห่งการรอนันยังได้รับการเป็นสัญลักษณ์ไว้ด้วย ณ ตอนต้นของบทนั้นในเล่มที่เก้า โดยมีข้อความตอนหนึ่งจากพระธรรมฮีบรู ซึ่งเปาโลได้ถอดความข้อที่สี่ของฮาบากุก บทที่สอง การอ้างอิงของเปาโลนั้นวางฮาบากุก บทที่สองไว้ในขบวนการของทูตสวรรค์องค์ที่สาม เพราะในประวัติศาสตร์นั่นเอง พระคริสต์ได้ทรงเคลื่อนเข้าสู่สถานบริสุทธิ์ที่สุด และในประวัติศาสตร์นั่นเอง ความสว่างแห่งพันธกิจมหาปุโรหิตของพระองค์ได้ถูกสำแดง และในพระธรรมฮีบรูนั่นเอง เปาโลกำลังสำแดงการเปิดเผยที่ชัดเจนที่สุดเกี่ยวกับพันธกิจมหาปุโรหิตของพระคริสต์ในพระวาระของพระเจ้า

ฮาบากุกบทที่สองในขบวนการของทูตสวรรค์องค์แรกยังมีได้ตระหนักถึงการเคลื่อนไปของพระคริสต์เข้าสู่สถานบริสุทธิ์ที่สุด เพราะเหตุการณ์นั้นยังไม่เกิดขึ้นจนกระทั่งถึงตอนสิ้นสุดของการประกาศเสียงร้องเที่ยงคืน ช่วงเวลาแห่งการรอคอยที่เปาโลกล่าวถึงนั้น คือช่วงเวลาแห่งการรอคอยของฮาบากุกและมัทธิว แต่เป็นช่วงเวลาแห่งการรอคอยซึ่งจะเริ่มต้นในวันที่ 18 กรกฎาคม ค.ศ. 2020 ข้อสุดท้ายของฮาบากุกบทที่สองเป็นภาพแทนของบทสรุปแห่งเสียงร้องเที่ยงคืนในประวัติศาสตร์ของชาวมิลเลอร์ไรต์ และการมาถึงของทูตสวรรค์องค์ที่สาม:

แต่พระยาห์เวห์ประทับอยู่ในพระวิหารบริสุทธิ์ของพระองค์ ให้ทั่วทั้งพิภพสงบนิ่งอยู่ต่อพระพักตร์พระองค์
ฮาบากุก 2:20

คำพยาน เล่มเก้า เน้นย้ำ โดยเริ่มตั้งแต่หน้า 11 (เก้า-สิบเอ็ด) ถึงอุปมาเรื่องหญิงพรหมจารีสิบคน ช่วงเวลาที่ซึกซ์และความเชื่อมโยงของเวลานั้นกับฮาบากุกและมัทธิว ตลอดจนวิกฤตสุดท้ายและวันที่ 11 กันยายน 2001 เมื่อการถกเถียงเชิงพยากรณ์มาถึง

“ภาคที่ 1—สำหรับการเสด็จมาของกษัตริย์”

“อีกเพียงชั่วขณะหนึ่ง และพระองค์ผู้จะเสด็จมานั้นจะเสด็จมา และจะไม่ทรงล่าช้า” ฮีบรู 10:37”

“วิกฤตครั้งสุดท้าย”

“เรากำลังดำเนินชีวิตอยู่ในวาระสุดท้าย บรรดาหมายสำคัญแห่งยุคสมัยที่กำลังสำเร็จอย่างรวดเร็วประกาศว่าการเสด็จมาของพระคริสต์อยู่ใกล้เพียงเอื้อม วันเวลาที่เรามีชีวิตอยู่นี้เคร่งขรึมและสำคัญยิ่ง พระวิญญาณของพระเจ้ากำลังถูกถอนออกจากแผ่นดินโลกที่ละน้อย แต่แน่นอน กภัยพิบัติและการพิพากษาก็กำลังตกลงมาแล้วเหนือบรรดาผู้ที่ดูหมิ่นพระคุณของพระเจ้า ความหายนะทั้งทางบกและทางทะเล สภาพสังคมที่ไร้เสถียรภาพ สัญญาณเตือนแห่งสงคราม ล้วนเป็นลางบอกเหตุ สิ่งเหล่านี้บอกล่วงหน้าถึงเหตุการณ์ที่กำลังใกล้เข้ามาซึ่งมีความสำคัญยิ่งใหญ่ที่สุด”

บรรดาหน่วยงานแห่งความชั่วกำลังผนึกกำลังและรวมตัวกันอย่างแน่นแฟ้น พวกมันกำลังเสริมกำลังเพื่อวิกฤตการณ์ครั้งยิ่งใหญ่ครั้งสุดท้าย อีกไม่นานการเปลี่ยนแปลงครั้งใหญ่จะเกิดขึ้นในโลกของเรา และความเคลื่อนไหวสุดท้ายจะเป็นไปอย่างรวดเร็ว

“สภาพของสิ่งทั้งหลายในโลกแสดงให้เห็นว่า เวลาอยู่ยากลำบากได้มาถึงเราแล้วอย่างกระชั้นชิด หนังสือพิมพ์รายวันเต็มไปด้วยข้อบ่งชี้ถึงความขัดแย้งอันน่าสะพรึงกลัวซึ่งจะเกิดขึ้นในอนาคตอันใกล้ การปล้นอย่างอุกอาจเกิดขึ้นอยู่บ่อยครั้ง การนัดหยุดงานเป็นเรื่องสามัญ การลักขโมยและการฆาตกรรมถูกกระทำอยู่ทุกหนแห่ง มนุษย์ที่ถูกผีสิงกำลังคร่าชีวิตของชาย หญิง

และเด็กเล็ก มนุษย์ได้ลุ่มหลงอยู่กับความชั่วช้า และความชั่วทุกรูปแบบก็แพร่หลายอยู่ทั่วไป”

“ศัตรูได้ประสบความสำเร็จในการบิดเบือนความยุติธรรม
และในการทำให้จิตใจของมนุษย์เต็มไปด้วยความปรารถนาที่จะได้มาซึ่งผลประโยชน์เพื่อตนเอง”

“ความยุติธรรมยืนอยู่ห่างไกล เพราะความจริงลึกลงอยู่ที่ถนน และความเที่ยงธรรมก็เข้าไปไม่ได้” อีสยาห์
59:14 ในมหานครทั้งหลาย มีผู้คนเป็นอันมากดำรงชีวิตอยู่ท่ามกลางความยากจนและความทุกข์เข็มนา
แทบจะขัดสนแม้แต่อาหาร ที่อยู่อาศัย และเครื่องนุ่งห่ม; ขณะเดียวกัน
ในเมืองเดียวกันนั้นก็มีผู้ที่มีมากเกินกว่าที่ใจจะปรารถนา ผู้ซึ่งดำเนินชีวิตอย่างหรูหราฟุ่มเฟือย
ใช้จ่ายทรัพย์สินของตนไปกับบ้านเรือนที่ตกแต่งอย่างโอ้อ่า กับการประดับกายสวนตน หรือที่เลวยิ่งกว่านั้น
คือเพื่อสนองความใคร่แห่งเนื้อหนัง ไปกับสุรา ยาสูบ และสิ่งอื่น ๆ ที่บั่นทอนพลังของสมอง
ทำให้จิตใจเสียสมดุล และทำให้วิญญาณเสื่อมทราม
เสียงร้องของมนุษยชาติที่อดอยากกำลังขึ้นไปต่อพระพักตร์พระเจ้า
ขณะที่มนุษย์ทั้งหลายกำลังสั่งสมทรัพย์สินสมบัติมหาศาลด้วยการกดขี่และการฉ้อฉลทุกรูปแบบ”

“คราวหนึ่ง เมื่ออยู่ในนครนิวยอร์ก ข้าพเจ้าได้รับการเรียกในยามวิกาลให้เห็นอาคารต่าง ๆ
ผุดสูงขึ้นเป็นชั้นแล้วชั้นเล่ามุ่งสู่สวรรค์ อาคารเหล่านี้ได้รับการรับรองว่าทนไฟ
และถูกก่อสร้างขึ้นเพื่อเชิดชูเจ้าของและผู้สร้างของตน อาคารเหล่านี้สูงขึ้นไปอีกและสูงขึ้นไปอีก
และในการก่อสร้างนั้นได้ใช้วัสดุที่มีราคาสูงที่สุด บรรดาผู้ซึ่งเป็นเจ้าของอาคารเหล่านี้มิได้ถามตนเองว่า
‘เราจะถวายพระเกียรติแด่พระเจ้าอย่างดีที่สุดได้อย่างไร?’
องค์พระผู้เป็นเจ้ามิได้ทรงอยู่ในความคิดของพวกเขา”

“ข้าพเจ้าคิดว่า ‘โอ หากบรรดาผู้ที่กำลังใช้ทรัพย์สินสมบัติของตนไปในลักษณะเช่นนี้จะมองเห็นแนวทางของ
ตนดังที่พระเจ้าทรงทอดพระเนตร! พวกเขากำลังก่อสร้างอาคารอันโอ้อ่างดงาม แต่การวางแผนและการคิด
อ่านของพวกเขาในช่างโง่เขลาเพียงใดในสายพระเนตรขององค์ผู้ทรงครอบครองเอกภพ พวกเขามิได้ศึกษา
ศาตร์ครุฑด้วยสุดกำลังแห่งจิตใจและสติปัญญาว่าจะถวายพระเกียรติแด่พระเจ้าได้อย่างไร
พวกเขาได้หลอกลืมข้อนี้ไป ซึ่งเป็นหน้าที่ประการแรกของมนุษย์”

“เมื่ออาคารสูงตระหง่านเหล่านี้ถูกก่อสร้างขึ้น
เจ้าของทั้งหลายก็ชื่นชมยินดีด้วยความหยิ่งทะนงอันทะเยอทะยาน
ที่ตนมีเงินไว้ใช้เพื่อปรนเปรอตนเองและกระตุ้นความริษยาของเพื่อนบ้าน
เงินจำนวนมากที่พวกเขานำมาลงทุนเช่นนั้นได้มาโดยการบีบบังคับ โดยการขูดรีดคนยากจน
พวกเขาลืมไปว่า ในสวรรค์มีการจดบันทึกการดำเนินธุรกิจทุกประการไว้ ธุรกรรมอันไม่เป็นธรรมทุกครั้ง
การกระทำฉ้อฉลทุกอย่าง ล้วนถูกบันทึกไว้ที่นั่น
เวลากำลังจะมาถึงเมื่อในการฉ้อฉลและความโอหังของตน
มนุษย์จะไปถึงจุดหนึ่งซึ่งองค์พระผู้เป็นเจ้าจะไม่ทรงอนุญาตให้พวกเขาก้าวล้ำต่อไป
และพวกเขาจะได้เรียนรู้ว่าความอดกลั้นของพระยาห์เวห์นั้นมีขอบเขต”

“ภาพเหตุการณ์ที่ปรากฏผ่านหน้าข้าพเจ้าต่อจากนั้นคือการแจ้งเหตุเพลิงไหม้
ผู้คนมองดูอาคารสูงตระหง่านที่คิดกันว่าทนไฟได้ และกล่าวว่า ‘อาคารเหล่านี้ปลอดภัยอย่างสมบูรณ์’
แต่อาคารเหล่านี้กลับถูกเผาผลาญประหนึ่งทำด้วยยางสน
รอตบเพลิงไม่อาจทำสิ่งใดเพื่อยับยั้งการทำลายล้างนั้นได้
เจ้าหน้าที่ดับเพลิงไม่สามารถเดินเครื่องสูบน้ำได้” Testimonies, volume 9, 11–13.

“การโต้แย้ง” ที่เกิดขึ้นเกี่ยวกับวิธีวิทยาในช่วงเริ่มต้นของยุคซึ่งดาเนียลบันทึกหนึ่งเป็นตัวแทน;
และซึ่งดาเนียลบันทึกหนึ่งถึงสามเป็นตัวแทนด้วย; และซึ่งประวัติศาสตร์ที่เริ่มต้นเมื่อวันที่ 11 สิงหาคม ค.ศ. 1840
เป็นตัวแทนด้วย; และซึ่งเป็นตัวแทนด้วยในประวัติศาสตร์ของยอห์นบัททิสทิก ฌ. วิกฤตการณ์ในกาลิลี;

และซึ่งเป็นตัวแทนด้วยโดยประวัติศาสตร์ของวันที่ 11 กันยายน ค.ศ. 2001 (จนถึงวันที่ 18 กรกฎาคม ค.ศ. 2020) บัดนี้กำลังเกิดซ้ำอีกครั้ง มิใช่ภายในแอดเวนติสต์โดยรวม หากแต่ท่ามกลางกระดูกแห้งที่ตายแล้วซึ่งกำลังถูกปลุกให้ตื่นจากความเฉื่อยชาของตนโดย “เสียง” ที่ร้องอยู่ในถิ่นทุรกันดาร.

เราจะพิจารณาเรื่องระเบียบวิธีซึ่งเป็นฝนชุกปลายในฐานะที่ได้ถูกนำเสนอไว้ในอิสยาห์ บทที่ยีสิบแปดและยีสิบเก้า ในบทความถัดไปของเรา

ข้าพเจ้าได้ยืมพระสุรเสียงขององค์พระผู้เป็นเจ้าตรัสว่า “เราจะใช้ผู้ใดไป และผู้ใดจะไปแทนพวกเรา?” แล้วข้าพเจ้าทูลว่า “ข้าพระองค์อยู่ที่นี้ ขอทรงใช้ข้าพระองค์เถิด” และพระองค์ตรัสว่า “จงไป และบอกชนชาตินี้ว่า ‘เจ้าทั้งหลายฟังแล้วฟังอีก แต่ไม่เข้าใจ; และดูแล้วดูอีก แต่ไม่สำนึก’ จงกระทำให้อใจของชนชาตินี้เฉื่อยชาไป และทำให้หูของเขาหนึ่ก และปิดตาของเขาไว้ เกลือกว่าเขาจะเห็นด้วยตาของตน และได้ยินด้วยหูของตน และเข้าใจด้วยใจของตน และหันกลับมา และได้รับการรักษา” แล้วข้าพเจ้าทูลว่า “องค์พระผู้เป็นเจ้า อีกนานเท่าใด?” และพระองค์ตรัสตอบว่า “จนกว่าเมืองทั้งหลายจะร้างปราศจากผู้อาศัย และเรือนทั้งหลายปราศจากผู้คน และแผ่นดินจะอ้างว้างอย่างสิ้นเชิง และพระยาห์เวห์จะทรงขับมนุษย์ไปให้ไกล และจะมีการทอดทิ้งอย่างใหญ่หลวงอยู่ท่ามกลางแผ่นดินนั้น แต่ยังคงเหลืออยู่ในนั้นหนึ่งในสิบ และมันจะกลับมา และจะถูกผลาญเสีย ดั่งต้นเทเรบินธ์และดั่งต้นโอ๊ก ซึ่งแก่นแท้ของมันยังอยู่ในมันเมื่อมันผลัดใบ; ฉนั้นใด เชื่อสายอันบริสุทธิ์ก็จะเป็นแก่นแท้ของมันนั้น” อิสยาห์ 6:8–13